

Megjelen:
hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása:
„Pestvárosánál” 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kérjük az ígatási díjakat az ígatmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai:
a háromhasábos pettisor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr.

Kiadóhivatal:
Pletz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, horv. az előfizetési pénzek és ígatási díjak küldendők.

Még egyszer a közigazgatási javaslat.

Nagy-Beeskerek, 1875. jan. 13-án.

A közigazgatási törvényjavaslatlalt sokan még most sem bírnak megbarátkozni. — Egyik erősnek, a másik plane gyengének tartja azt. — S így aztán nem esoda, ha egyik el akar belőle venni, a másik még egy jó csomót hozzá tenni.

Most a javaslat egyik pontja a szabadelvű párt értekezlete elé kerül vissza. Ugyanis egynéhányan azt akarnak, hogy a javaslat egyik szakasza, mely a fegyelmi bíróságról szól, akként módosítsák, hogy a fegyelmi bíróság tagjai mind választott tagok legyenek.

Mi ezt nem helyeseljük s csatlakozunk e tárgyban a „Nemzeti Hírlap” t. collegánk nézetéhez. Ő ugyanis a többek közt azt mondja:

„Ezért a törvényjavaslat különös előnyének tekintettük a fegyelmi eljárás olyatén szabályozását, mely a kormány-nak kinevezett közegei útján való erélyes befolyását már az eljárás első forumán biztosította. Az eddigi fegyelmi eljárás fő baja kétségkívül az volt, hogy az initiativa a közgyűlés kezébe lévén letéve, minden fegyelmi eset első sorban pártkérdéssé, azután pedig a sorsorság és komaság kérdésévé tétetett. Ezen bajon a törvényjavaslat igyekezett segíteni; habár igyekezete csak félig sikerült, mert a komaság s atyafiság és pájtáság még mindig fognak utat találni a bizottságba a választott megyei bizottság tagjai útján. Pedig tudhatjuk, hogy a mint minden bírói természetű eljárásnál, úgy a fegyelmi eljárásnál is az első forum correct összeállítására kell sulyt fektetnünk, mert a felsőbb forumok nem mindig képesek az első forumok tévedéseit jóvá tenni, s a már hiányosan eszközölt vizsgálatok eredményein eligazodni.

Sajátságos, hogy a szabadelvű párt értekezletei s javaslatnak épen ezen helyes szabályait módosították — helytelen irányban; habár könnyen megmagyarázhatóan tartjuk is, hogy a miniszterelnök úr egyéni reminiscenciáinál fogva is szívesen tett engedményeket az ügyis nagyon alkalmatlanul nyilvánuló megyei mozgalomnak.

Mi azonban semmiképen sem helyeseltük azon módosítást, mely a fe-

gyelmi ügyekben való ítélet-hozatali tisztán a megye választottjaira kívánja ruházni; és az ügy érdekében csak örülnénk, ha a szabadelvű pártban megindult ellenkező mozgalom némi erőre vergődne, s a párt teljes számu gyülekezete elvetté a módosítást, melyet eskakis az ünnepekre már szétosztott párt még itt maradt csekély számu tagjainak csekély többsége tett a párt határozatává; vagy ha a módosítás megdöntését már formai szempontokból nem tartaná helyesnek, kimondaná legalább azt, hogy ez ügyet pártkérdésnek nem tekintü, s a választást a pártbeli módosítás és a javaslat eredeti szövege közt a párt tagjainak szabadságára hagyja. Ez esetben alig lehet kétségünk a felett, hogy a házban a kormány eredeti javaslata fogná többséget nyerni.

Ha a szóban forgó módosítást komolyan bírálat alá vesszük, nem találunk mellette semmi figyelemre méltó érvet, azon szerencsétlen felszég felfogáson kívül, mely a jog és szabadság összességét a megyében keresi, a megyét mindennek föléje helyezi. töle az államot akár meg se látja; és a „megye tisztviselői” felett — habár azok egyszersmind az állami adminisztráció közegei is, — semmi áron sem akar senkinek még ellenőrző hatalmat sem adni, mint csak ismét a megyének. Hogy pedig ennek ellenőrzése mit ér, azt tapasztalhattuk a mult években felmerült elenyészőleg csekély számu fegyelmi eljárás — többre valószínűleg nem volt ok — botránys lefolyásában.

De ha ráállunk erre az alapra, s elkezdjük a megyét és államot, mint két egyenjogu tényezőt a politikai hatalmon, s a fegyelmi eljárásra való befolyáson osztogatni: még akkor sem vagyunk képesek ama módosításra helyes alapot találni. A közigazgatási bizottság fegyelmi választmánya végre nemcsak a megyei, hanem az állami adminisztratív tisztviselők felett is fogja a fegyelmi hatalmat gyakorolni. Teljesen méltányos tehát, hogy a mily hatalmat nyer a megye az állami tisztviselők felett, ép oly hatalmat nyerjen az állam a megye tisztviselői irányában; hogy tehát ennél fogva a fegyelmi választmány fele részben állami és csak fele részben megyei elemekből alakítás-

sék. Ha már osztozunk, osztozunk igazságosan; kivált, ha az igazságos osztályban az ország is nyer; ez pedig kétségtelenül nyer minden oly intézkedés által, mely a megyei pájtáskodást, a megyei adminisztrációnak eddigi s ezután fenéjét, a fegyelmi eljárásokban mentül szűkebb térre korlátozza. X=X.

Nagy-Beeskerek, január 13-án.

A belügyminiszterium a törvényhatóságokhoz két körrendeletet intézett. — Az egyikben tudatja, hogy azok, kik La-Plateiben elhalálozott magyarok után örökségre jogosultak, képviselőt tartoznak maguknak a nevezett államban kirendelni és okmányokat az ottani konzulatusnál hitelesíttetni. — A második körrendelet köteleességévé teszi a körházak igazgatási hivatalnokainak a betegek illetőségi adatait mindjárt az egyének körháza való felvétele alkalmával pontosan könyvezni, mert ennek elmulasztásával az e tárgyban leszámolás az egyes községek között tetemesen megnehezítetik, sőt némelykor lehetlenné is válik.

A belügyminiszter a fővárosi hatóságokhoz legutóbb intézett leiratában kifejezi visszatetszését afóliott, hogy a főváros költségvetése, melynek korai előterjesztése tavaly meg volt ígérve, mégis csak az év utolsó napjaiban készült el és terjesztetett fel jóváhagyás végett; kijelenti, hogy az e tekintetben az idén újlag adott ígérethez nem fektet nagy sulyt, és hogy ezután az ilyen rendeltenségek megállítására nem fog kénsni a legérellyesebb rendszabályokhoz nyulni; kimondja roszalását a tanács késedelmes eljárása fölött, melynél fogva a december 15-én elkészült költségvetés csak ugyanazon hó 27-én terjesztetett föl a belügyminiszteriumnak. Ezek után a belügyminiszter helybenhagyta a költségvetést a következő megszorítások mellett: a főemelt adópótlékok és tervezett új adókra vonatkozó tételek, úgy mint a fizetésjavítások, még jóvá nem hagyott építési költségek függőben maradnak. Azon kiadások, melyek az idei költségvetésben emelkedést mutatnak, csak a tavalyi költségvetésbe fölött összegekhez mérten teljesítendők.

A m. kir. igazságügyminiszter valamennyi kir. bíróság és ügyészséghez, és valamennyi kir. közjegyzői valamint ügyvédi kamarához körrendeletet intézett, melynek értelmében a nagy-tapolcsányi, nyitra-zsámbok-

régi és privigei kir. járásbíróóságok területei, a vág-ujhelyi kir. közjegyzői hatásköréből elvételnek, és a nevezett kir. járásbíróóságok területeire nézve illetékességgel „Nagy-Tapolcsány” székhelyvel, egy újabb királyi közjegyzői állás rendszeresítettik. — Ez állás betöltettségéig a nevezett bíróóságok területeit érdeklőleg adott bírói megbízások, a vág-ujhelyi kir. közjegyző által foganatosítandók.

Szenteltett törvények. A hivatalos lap az adótörvények érvényben levő részeinek hatályát meghosszabbító; a 80 millió járadék-kölcsönről szóló; a sójövédéki szabályok módosításáról szóló; és a közös hadsereg és a honvédség egyéneinek katonai ellátásáról szóló szentesített törvényeket közli.

A táviratozó közönség tájékozása érdekében a kereskedelmi miniszterium közlést tesz azon változásokról, melyek a folyó év elejétől fogva a távirat szolgálatban beállottak s ebből kiemeljük a következő tudnivalókat: A táviratok címét előre meghatározott alakban rövidítve is lehet írni, de szükséges, hogy a rövidített cím a rendeltetési állomáson nyitott lajstromban be legyen vezetve, ezért egy évre 20 frt díj fizetendő. A táviratozásnál előforduló mellékműveletek megjelölésére szolgáló hivatalos rövidítéseket a közönség is használhatja. — A szavak hosszúsága ezentul nem szótágok, hanem betűk szerint állapítatván meg, a leghosszabb szó az európai díjzabásban tizenöt, az Európán kívüliben tíz a Morse-abc szerinti betűnél nem állhat többől. — A titkos értelmű jegyekben irt táviratok a magánforgalomban továbbra is megengedtetvén, ezek jövőre összegegyeztetés alá esnek, miért a távirat rendes díján kívül, még ennek fele fizetendő. Mint új táviratnak meg egy a monarchiabeli, mint az azokat elfogadó külállamokkal való forgalomban behozatnak: a) a távirati értesítések, melyek értehető nyelven legfeljebb 10 szóból állhatnak és számjegyeket magukban nem foglalhatnak. Ezek a többi táviratokra nézve fennálló formások mellőzésével adatnak tovább a címzettnek nyíltan kézbesítetnek, s ha postán tovább szállítandók, bérmentellen nyíltlevélként adatnak postára. E táviratnemnél felszólamlásnak s díjvisszatérítésnek helye nincs. E táviratnem díja a 20 szóból álló egyszerű távirat díjának $\frac{3}{4}$ -ében van megállapítva, tehát ára a monarchiában 30 kr.; b) az ajánlott táviratok, melyekkel háromszoros díj lefizetése mellett összegegyeztetés és vételjelentés is jár, illető-

TÁRGYA.

Horn Ede mint nemzetgazda.

Ifj. Stassik Ferencz jt. felolvasása a nagy-beeskereki „Ifjúsági társaságban” 1875. évi december 22-én.
(Vége.)

III.

Hornat, mint magyar nemzetgazdát, hírlapi dolgozataiból, képviselői programbeszédjeiből, parlamenti szónoklataiból s az országgyűlési bankenquétében adott feleleteiből lehet megismerni.

Eltekintek itt Hornnak zsurnalisztikai és képviselői pártállásától; csupán — mint célszerű — közzéadjuk az elveit, konkrét magyar viszonyainkra alkalmazva, akármely helyütt szük keretben feltüntetni.

A közzéadás tényező: a természet, munka és tőke, hogy akadálytalanul működ-hessenek, bizonyos, közös előfeltétellel szorulnak. Horn ezen előfeltétellel eme szavakkal fejezi ki: „törvényhozásunknak európai párvá tételle.” Törvénykezésünk „felzártsai” voltak polgári, új váltó- és büntetőtörvény által való javítását jelzi oly elengedhetetlen előfeltételnek, mely nélkül „a társadalmi és forgalmi élet egészséges fejlődéséről szó sem lehet.”¹⁾

Földmívelésünk — nemzeti jövedelmünk e főforrása — tekintetében kimutatá, hogy talajunk általában véve mintegy harmad-részt hajja azon jövedelemnek, mire termé-erejénél fogva különben képes volna. A jövedelmesség ezen csekély fokát azon akadá-

lyokban leli, melyek eladó nyers terményeink értékesítését a nagy világpiacokon hátráltatják és pedig: a vaspályák szállító eszközeinek elégtelensége, amin a kamatbiztosítást adó kormány-nak jogosult közbejárása, a vasutár-saságok kölcsönös kiegészése s különös wágonkölcsönző intézetek segíthetnek. A bizalom hiánya ellen, melylyel a külföldi kereskedők szilárdjelműsége és megbízhatósága iránt vis-seltek, — orvosság és kényszer nincsen; ellenben a konzuli képviseltetés elégtelenségét illetőleg jogunkban áll követelni, hogy a kül-ügyminiszteriumnál és a főbb forgalmi helyek konzulágainál oly egyének is alkalmaztassanak, akik a magyar viszonyokat ismerik s ér-dekeket védik. A termelés belterjessebbé tételére vízmentesítő és gátmunkálatokat kíván, ezekkel lehet meggátolni azt, „hogy például a legmegáldottabb országárszék egyike, korábbi gabnaka mának, éveken át mocsárrá és siralomvölgyévé változtassék.” — A valódi parasztsztyál igényeihez mért népoktatás szükségét hangsúlyozván, általában véve ki-mondja az elvet, hogy: „az oktatási szaknak kellene az utolsónak lenni, ahol megakarításra gondolunk; e téren nem áll Franklin mondata, hogy minden megtakarított fillér megnyert fillér; nagyobb jogosultsággal lehet állítani, hogy a megtakarított fillér gyakran elvesztett forint.”²⁾

Földmívelésünk felvirágzásának további hátrányára szolgál. 1-ször: a munkaerő hiánya, 2-ször: a tőke és hitel hiánya. A munkaerő szaporítására hatni lehet: védrendszerünk reformja által a hadgyakorlatok idejének mentől rövidebbre leszállítása útján; a cse-lédartás fényezésének megadóztatása

által — miként ezt az 1875:26. t. cz. meg is tette —; gazdasági gépek kiterjedtebb használata, továbbá az egyes községekben közös erővel gépeket beszerző társa-ságok által. Gyökeres segélyt a munkaerő hiányán azonban csakis bevándorlók s gyarmatosok befogadásával lehet elérni. Horn statisztikai adatokkal kimutatja, mily előnyös péld. Északamerikára nézve a bevándorlás és más államokkal Magyarországot öss-zehasonlítván, azt állítja, hogy hazánk még tizenöt millió lakost fogadhatna be. Nem elég ehhez szabadelvű bevándorlási és honosítási törvény, sem törvénykezésünk reformja; ha-nem közvetlen áldozatoktól sem szabad erőszakkal visszaretetni az államnak. Az állam-nak négy millió holdnyi erdőszéget ajánlotta Horn, hogy bevándorlóknak olcsón átenged-tessék. Vigasztal bennünket: ne féljünk attól, ha a bevándorlók tulnyomó németek lesz-nek is; nemzetségünk ez nem veszélyeztetné. „Minden nem-magyar eleme közt lakosságunk-nak — ugymond Horn — épen a német az, amely a leggyorsabban s leghívebben simul a hazai érdekek- és viszonyokhoz. Ez a német természetben fekszik; erkölcsi hozzá simulási képességét ép úgy tanúsítja Amerika, Ausz-trália, Franciaországban, szóval mindenütt, ahol új hazát keres és talál.”³⁾

Földhitelünk csekély voltát illetőleg, sta-tisztikai összevetésekből kideríti, hogy Magyar-ország földirtoka eddig hitelképességének egy tizenkettedrészét sem volt képes kihasználni; a tulajdonképen jelzálogi kölcsönök nyújtására

¹⁾ Államb. 53. l. Tekintve német polgári elemünknek, iparosaink- és kereskedőinknek, minden iránt, ami német, kiváló vonzalmára és a magyarság iránt való közönyére: nem csatlakozunk Horn nézetéhez föltétlenül.

²⁾ Enquétabeli felelet 2. pont.

leg, melyeket az adó- és bevétel-állomások szóról-szóra összeolvasnak, s melyek kézbesítése megtörténtéről a feladó távirati értesítést kap. E táviratok további előnye az, hogy ha azok kezelésében oly szolgálati hiba történt, mely miatt azok céljuknak meg nem feleltek, a feladónak nemcsak a lefizetett díjak fizetettnek vissza, hanem ezenfelül a táviradintézet a feladónak még 20 frt terítmenyt is fizet, kivéve, ha a rendellenesség a táviradintézetől nem függő kényszer-okból származott, mely esetben csupán a lefizetett díjak fizetettnek vissza.

Fegyelmi eljárás községi előjáróink ellen.

Nem csekély fontosságú mozzanatot képeznek községi novellánkban azon szakaszok, melyek az 1871. XVIII-diki t. cikk 70, 91—97-dik §§-ait módosítják, mely §-ok első sorban a községeljárók felelőségét, második sorban a községi előjárók ellen indítandó büntetőeljárás határvonalait, tagadhatatlanul szorosabban és helyesebben különöztetik el, mint az 1871-diki alaptörvényben. Ezen törvénynek intézkedése ugyanis, mely szerint községeljáró fölötti fegyelmi hatóságot, a közigazgatási hatóságoktól megvonva, a hivatalbeli hanyagság és egyéb vétségek megtorlását tiszti kereset útján a bíróságokra, illetőleg a községre nézve kompetens első folyamodású kir. törvényszékekre bízta s ruházta: a közigazgatás jól felfogott érdekeinek és a gyakorlati élet követelményeinek egyáltalán meg nem felelt, és pedig nem:

a) azért, mert a törvényhatóság úgy a közigazgatás, mint felsőbb vonalban, a községi adminisztratív rendes eljárásért felelős levén, a részbeni intézkedési és felügyeleti jogát csak akkor gyakorolhatja kellő eredménnyel, ha egyszerűen feljogosítottatik arra, hogy a hivatalos kötelezések teljesítését megsejtsék vagy hanyagul teljesítő községi végrehajtó közegeket kötelezések teljesítésére, szükség esetén büntetések alkalmazása mellett is, szoríthassa; vagy amennyiben kötelezések teljesítésére való elégtelenségük beigazoltnak, vagy erkölcsi magukviselése erre okot szolgáltatna, azokat hivataluktól is elmozdíthassa;

b) mert a hasonló fegyelmi ügyek ellátása lehető gyors intézkedést követel; a különböző alakosságokhoz kötött tiszti kereseti per pedig mint a tapasztalás mutatta, rendszerint oly hosszú időt vett igénybe, mely a községi előjárók hivataloskodása idejének tartamával helyes arányban lennie nem mondható s mi miatt a közigazgatás menete meg is bémittaték s ezen felül a peres felekre, a büntetéssel gyakran arányban nem álló tetemes költségeket rótt.

Ezeknél fogva szükségesnek látszott a községi előjárók elleni fegyelmi hatóságot a törvényhatóságra, illetőleg annak közegeire ruházni, mely novella azt az alább közlendő §-okban szabályozza.

Fölemlítendő még itt a törvénynek azon, mivel sem indokolható intézkedése (70. §.),

mely szerint a törvényhatóságot arra, hogy a községi jegyzőt hanyagság vagy más hivatali visszaélések miatt elbocsáthassa, habár a hivatalvesztés, a tiszti kereset útján kiszabható büntetések legmagasabb fokát képezi is, fölhatalmazza, de annak arra: hogy csekélyebb beszámítás aláeső hasonló vétségek miatt alantabb fokú büntetéssel illethesse — föl nem jogosítja. A törvény 70-dik §-ának ide vonatkozó intézkedése hatályon kívül volt helyezendő azért is: mert a hivatalból való elbocsátásra nézve az abban fölhozott esetek oly természetűek, melyek miatt nem csak a jegyző, hanem a község más tisztviselőjét is el lehet vagy el kell bocsátani hivatalából, azok a fegyelmi eljárás tárgyai közé voltak sorozandók (18-dik §.) s az erre nézve megállapított eljárás alá kell, hogy essenek.

Törvényünk azon intézkedése továbbá (92. §.), mely szerint a község belügyei körében elkövetett vétségek és mulasztások miatt, a vizsgálat elrendelését és foganatosítását magokra a községekre ruházta, célszerűtlennek bizonyult be; mert eltekintve attól, hogy a vétségek között ezen szempontból szoros határvonalat húzni alig lehet, tapasztalás szerint a panaszok a leggyakoribb esetekben, sőt csaknem kivétel nélkül, összehalmozva fordulván elő, azokat amennyiben a vétség mérvének meghatározására együttesen nyújtják az alapot, egymástól elkülöníteni nem lehet; s mert: a községnek jelentékeny része a fegyelmi határozatnak alapjául szolgáló rendszeres vizsgálat megjelölésére, nem is képes.

Ezen okokból, a fegyelmi vizsgálat elrendelése és foganatosítása tekintet nélkül, a főforgó panaszok különböző minőségére, nagy és kis községekben általában a szolgabíróra, — rendezett tanácsú városokban a város főbb tisztviselőit illetőleg, az alispánra; a többieket illetőleg pedig a polgármesterre ruházott (19) annyal is inkább, mert a 22-dik § értelmében, ezek lesznek hivatala a dorgálást, vagy csekélyebb pénzbírságot magok után vonó vétségek felett is első fokulag határozni. A 22—26-dik §-okban, az illetékesség és felfolyamodási út szabatosan megállapítva s az eljárás eléggé körvonalozva van. Továbbá a 22-dik §. alapján kiszabott büntetés végrehajtása által a vétség megtorolva levén, intézkedés tételre arra is, hogy amennyiben az előjáró a vizsgálat folyamata alatt hivatalától felfüggesztetett, az, a megtorlás megtörténte után, hivatalába visszahelyeztessék. A felfüggesztés iránti intézkedések végrehajtását, a főforgó körülményekhez képest főbebezés esetében is megengedi a novella, nehogy annak függőben tartása által, a község, vagy egyesek érdekei, helyre nem hozható veszélynek vagy károsodásnak legyenek kitéve (23. §.).

Az alispán, illetőleg a törvényhatóság, közigazgatási bizottság azon célból, hogy a 24-dik §-us értelmében elsőfokú eldöntés végzett hozzájuk terjesztett ügyekben hozandó határozataikat biztos alapra fektethessék, föl-jogosítottatik arra, hogy szükség esetén pótvizsgálatot is rendelhessenek el. Ugyanezen célból, elsőfokú határozathozatala előtt, a tiszti ügyész véleményét mindig meghallgatni tartoznak (26. §.). Megjegyzendő végül, hogy a

fegyelmi eljárást ily módon gyorsabbá és hatályosabbá tenni már csak azért is szükséges, mert a közigazgatás decentralizációja, a pénzügyi igazgatóság egyszerűsítése, az újabb törvénykezési rendtartás és rendezés folytán a községeljárókra oly fontosabb teendők is ruházottak, amelyekkel őket ily biztosíték nélkül, az állam érdekeivel szemben, fölruházni, egyáltalában nem lehetne.

Előirtuk ezekben csaknem teljes összképét a községeljárók elleni fegyelmi rendelkezésnek, miért is csak kevéssé kívánkozunk még szorítkozni. Látni való, hogy ezáltal a községi tisztviselő fölötti bíraskodás joga épen mint egy másik törvényjavaslat szerint, a törvényhatósági hivatalnokokra nézve, — a rendes törvényszékektől elvonatván, magára a közigazgatási felsőbb hatóságokra ruházott át. Ez hagyján, ha csupán egyszerű hivatalbeli hanyagság, botránys élelmód vagy kisebb rendű kihágásokról van szó, — ily esetben bíraskodhatik a politikai felsőbb hatóság is; — ámde önként tolu elő a kérdés: hát midőn nem csak apróbb kihágások, hanem egyszerűen cumulative, súlyos büntényekről is vádolhatik a tisztviselő — quid juris? Vajjon ily esetben is a politikai hatóság fogna-e csupán bíraskodni. Ha igen: ez már nem lenne ildomság, — sőt, amennyiben az ily rideg elkülönzése a politikai és törvénykezési eljárásnak, csak ez utóbbinak paralizációjára vezetne, visszalépésnek, retrográd intézkedésnek tekinthető, mely visszahanyatlás a megyei omnipotenciába annál gyorsabban be fogna következni: mivel először a hivatalbeli kihágások nemei jelen fegyelmi rendtartásban nincsenek is előszámálva — s így a politikai hatóságok arbitriumának a legtagább mezeje nyílnak; — de másodsor: a politikai hatóságoknak adott ezen nagyon is tágas hatáskör által, a társadalom egy nagy osztálya, mintegy kivételnek az általános jog szigora alól, — mintegy kiváltságosul, — míg más részről: az önálló királyi bíróságok intézménye nagy részben illusorissá válnék.

Ugy látszik, hogy ezen egész fegyelmi rendtartás a francia prefektrendszer utánymota akarna lenni, — ami még nem lenne nagy hiba; ámde a francia prefektrendszerben nem csak a hivatalbeli vétségek s kihágások nemei elősorolva, — hanem azon büntények is, melyek már nem a politikai hatóságok, hanem a rendes bírósági eljárás s elintézés körébe vágnak, s így: valamint egy gonosztevő hivatalnok, csupán azért, mivel hivatalnok — nem talál a felsőbb politikai hatóságoknál menedéket: — úgy a becsületes tisztviselő sem tarthat attól, hogy főnöke vagy más egyesnek hóbortos szeszélye vagy lelketlen önkényének is áldozatul eshetik. Egyébiránt: aki a francia prefektrendszer szigorát egy eredeti találmány dilettantismus által akarja enyhíteni: az sem a prefekték adminisztrációját, sem az autonómia erejét nem fogja elérni. Ezen köröknek ép úgy külsőleg is el kell választatniuk, amint lényegükre nézve önmaguktól elválnak. Aki egy valóban életképes kormányzatot akar: az adja meg az államnak ami az államé, — de adja meg a polgárnak is, ami a polgáré. „K. L.“

Az „ifjusági társaságok“ közleményei.

Miként e lapokban hirdette volt, Ahr tanár úr folyó hó 8-án este előadást tartott a „métermértékről.“ Oly tárgy, mely közérdeknél fogva valóban megérdemelte, hogy nagy közönséget vonzzon a körbe. Mégis csekély számú — csupán a kör tagjaiból álló — közönség jelent meg az előadásra, melynek célja nem volt ugyan az, hogy ott a métermértékek számviszonyát a régi mértékekhez és az átszámítás módját tisztán eljuttassa velünk: hiszen az ujnak és szokatlannak legjobb tanítója az élet; — mindazáltal Ahr előadása többeket, megkímélt attól, hogy a métermérték keletkezésének történetét, melyet a tanár úr egész fejlődésében, szabatosan elbeszél, könyvből olvassák; azonkívül a tanár úr nézetileg megismertette az új hossz-, terület-, és súlymértékek összeállítását, egymáshoz való számárányát és végül, az idő szűke szabott volta miatt egész röviden a régi és új mértékek viszonyát egymáshoz. Zárókérdés felolvasott egyes részleteket népszerű modorban, versben szerkesztett és könyvkereskedésben kapható brochurájából, mely a métermértékről szól és átszámítási táblázatokat is tartalmaz. Tudatta a tanár úr egyúttal, hogy kurzust is nyit nők és férfiak számára az új mértékek rendszer tanítása céljából és a tandíj a lehető legkisebbre fogja szabni. — A könnyű és érthető tanmodor, melylyel a tanár úr rendelkezik, valamint alapos szakképzültsége, ajánlatják e kurzust.

A „Katalinbál“ fél siker nem riasztja vissza a „társaságot“, hogy a farsangban bált rendezzen. Ha a kör nem, a fürge lábú, vigadni szerető fiatalság köre nem adna bált: ki adna akkor más? ha a kör a nagyrészt házassulni vágyó ifjak köre nem akarna a sikos parqueten saját táncvizsgálmán találkozni a hölgyekkel, hol akarna másutt? — Ezen indoklásra nem szoruló indok, hogy az egyet belügyminisiterileg immár szentesített célja indította a kört, hogy a farsang vége felé táncvizsgálatot rendezzen a farsang utolsó előtti hetében, f. évi február 15-én. — Fény és csín, kényelem és dísz tekintetében versenyezni fog e táncvizsgálatom valamennyivel; legszebb dísz lesz pedig a bálképes hölgyeknek teljes koszorúja, melyből a meghívottak közül — fejünket merjük rá adni — nem fog hiányozni egy sem. — Rajta hát, varrjuk a bált a bált az „ifjusági társaságok“ február 15-diki táncvizsgálmára.

A körnek belétele cseppet sem csökkent, sőt inkább új tagokkal szaporodik és pezseg. Tagjainak száma immár 170, a pártoló tagokon kívül, akik szintén folyton gyűlnek. Könyvtára örvedetes mérvben növekszik; újabb ismét a következő ajándékozások történetek: Molnar Mihály úrtól 1 munka 6 kötetben; Vécsey Béla úrtól 2 mű 4 kötetben; Giszing Miksa úrtól 1 mű 2 kötetben, Eisenstädter Hugó úrtól 1 mű 1 kötetben, Stassik Ferencztől 5 mű 8 kötetben, Mangold S. a. u. úrtól 1 folyóirat füzetei. A tagok közül

és képviselőházi nyilatkozata; belőle a nagy fontosságú interpelláció is⁵⁾, melyet 1871. január elején a pénzügyminiszterhez intézett.

Horn nyíltan kimondta, hogy ő a „magyar bankügy önállósításának hasznos és szükséges voltát sohasem következtette az osztrák nemzeti bank gyűléséből, annak Magyarország iránti ellenséges magatartásából. — „Képzettségét“ vitatta az osztr. nemz. banknak, hogy Magyarország hitelszükségletének kellőképp megfelelhessen. Magyarország és Ausztria két külön, önálló és különböző érdekű közgazdasági körzetet képeznek, melyek közül egyiknek középpontja Bécs, a másiké Budapest. „Bécs, amely sem politikai és nemzeti, sem szellemi és társadalmi, sem közgazdasági tekintetben nem „szive“ a mai Magyarországnak, pénz és hitelviszonyok tekintetében sem lehet ennek középpontja. ... Minden alkudozás, szerződés és rendelet képtelen e természeti törvényen valamit változtatni.“⁶⁾

Még pedig elértékeltlenül valótlan szabályozása után kell bankunkat szervezni Horn szerint; mert nemzeti bankügy nem alapítandó a kényszerfolyam beteges állapotára. Ehez képest Horn ellenkező nézetben van többek közt Lónyayval, aki e hóban megjelent és méltó feltűnéssel járó, „Bankügy“ című munkájában a valuta rendezését nem tartja az önálló magyar nemz. bank szükségképp előzményül; s aki ez előzmény helyébe azt kívánja, hogy bankunk kellő alaptőkével, bankszerű üzlettel, forgalmához aránylagos ércfedezettel és rendszeres kezeléssel bírjon.⁷⁾

Államunk és társadalomunk tüzetes, mely-

reható ismeretéről, nagy statusférui bölcseségről tanuskodnak azon a fényűzésnél hoznánk jobban illő javaslatok is, melyeket Horn alkotmányunk helyreállításának mézes hetei és éveiben megígátott államháztartásunk rendezése tekintetében képviselőházunkban s házon kívül kifejtett; elmondhatnám még, hogy a horvát kiegyezés revíziója után a horvát miniszteriumot, továbbá a király személye melletti miniszteriumot, a külön, tárczanélküli miniszterelnökséget, mint fölsegéseket törölni és közgazdasági tárczánkat a közlekedésivel egybeolvasztani ajánlá; elmondhatnám, mily hévvel kívánta a hivatalok és hivatalnokok túlságos számának leszállítását; elmondhatnám mint „a merev központosítás határozott ellen-ségének és az önkormányzat meggyőződött harcosságának“ decentralizációra és helyes területi felosztásra irányuló közigazgatási reformját; beszélhetnék még arról, mennyire hangsúlyozta államadósságaink konverziójának szükségességét, — amely konverziót jelenlegi pénzügyminiszterünk, Széll Kálmán legújabb járadékkölcsönünkkel foganatba is venni igé-kezik; beszélhetnék még vasutpolitikájáról, adó-reformjavaslatairól, melyek közt — tisztelt hallgatónómium rémületére megemlítem, hogy a zongoraadó is helyet foglalt; beszélhetnék végül a polg. házasság iránt vallott korszerű nézeteiről, melyeket egy, Pozsonyban tartott szép felolvasásba foglalt össze: mindazáltal nem akarván t. hallgatónómium túrelmét tovább farsztani, idézem csupán Hornnak egy mondá-sát, mely kívánatos, hogy államháztartásunk rendezésénél vezérelvül szolgáljon: „Mindaddig — így szól ő, — míg szabadalmazott ál-lamorvosaink az államháztartás külső beteg-jelenségei körül működnék, anélkül, hogy annak alapokaira mennének vissza; mindaddig,

míg a kiütéseket kenőcsök és ragaszokkal, vagy épen szepitőszerekkel akarják megfektetni; anélkül, hogy a vér fölfrissítését, az élet-vedéket megújítását mernék megkísérteni, — a beteg komoly javulása nem remélhető.“⁸⁾ Igaz, megszívlelendő arany szavak ezek!

IV. Mielőtt megválnék e nagy szellemről, tekintsünk végig megegyeszer multján s azután engedjük át a történelem műzárnak.

Horn Ede valódi államférfi vala; ő nem tartozott a politikai Jules Verneek sorába, akik, eltekintve a népelet és társadalom tényleges kívánalmaitól, az utópiák, a valósíthatatlan eszményképek után rajongva, török-szakad: théoriajukat megmondhatatlanul érvényesíteni szándékoznak: ellenkezőleg, Horn józan, reál-politikusnak mutatkozott, aki nagyon jól belátta, hogy az eszmény és valóság közt nagy úr létezik és hogy nem lehet a társadalmat egy éjen át, egyetlen kézmozgatással az ideál-hoz hasonlóan átalakítani; megkülönböztette és összehangosította a huzni igyekezetet a tudományt a gyakorlati élettel; folyton szembe állt tartván Eötvös mondását: „Az állam praktikus vezetése nélkül lépéseink következtetését kell tartani szemünk előtt s a szigorú következtetés-ség, mely a tudománykörében első kötele-ségünk, a legnagyobb hibává válhatik.“⁹⁾

Horn kitűnő hazafi volt. Nem Magyarországon lett ő azzá, amivé lett: külföldön aratta tudományos dicsőségének babérait; de azért ő nem lett hülsen szülő hazájához: szüntelen ennek érdekében dolgozott, még tudományos munkáiban sem feledkezett meg róla, hanem

az ország sanyaru sorsát szakadatlanul emlegetve, segített utat törni a jobb jövőnek. Hazaszeretetében — nagy lelkek szokásaként — megfedkezett saját önérdékéről, saját jobb sorsáról. „Mikor e hazának szüksége lett az ő szaktudományára: — mondja róla Jókai — ott hagyta külföldön nyert állomását, hazát és hazáját, velünk egy sorban küzdeni, mely küzdelem gyümölcsei között minden egyéb van, csak kenyér nincsen.“

Horn Ede jó magyar volt. Nyelvünk, melyet külföldi tartózkodása alatt csak selypíteni nem felejtett el, rendíthetlen szorgalmával rövid idő alatt oly jelesen tanulta meg kezelnit, hogy irányának csínja, magyarossága, népszerű-modora és szabatosága utánzódnó mintául szolgálhat.

Horn, mint ember is, példánykép vala. Szerény az önmegtagadásig. Más, tehetségeire nézve hozzá hasonló ember, talán nagy va-gyonra tett volna szert: ő azonban hazája érdekeinek és az emberszeretlet érzelmének föl-áldozta mindenét. „A férfi, ki az állam leg-magasabb hivatalainak egyikére lett elhivatva, ahol az ország milliói forogtak kérdésben, oly szegényül halt meg, hogy a köztisztviselő feladata maradt temetéséről gondoskodni. Hat gyermekeket hagyott hátra, köztük öt kiskorút, árván, gyámoltalanul. De nem. Felsőleges kirá-lyunk kegyelme, az ország, sőt az egész világ részlete megmentik a nyomortól annak csa-ládját, akinek „mint Mózesnek, megadatott a negyven évi bujdosás faradalma a sivatagban, de nem az igazságot földének érinthetése.“

Tartsuk meg emléket közöttünk; legyen példája ifjuságunknak buzditás, embertársainak gyönyör és politikusainknak vigasztalás!

⁵⁾ Lónyay: Bankügy 277. l.
⁶⁾ Államh. 44. l.
⁷⁾ Bankügy 471. és köv. l.

⁸⁾ Államh. 54. l.
⁹⁾ Gondolatok 245. l.

többen kötetét. elismerés. „Kisfalud m. tud. rendelés magvas

Néhány egyház... hiszem, magokat... sult befoly fogják... ki dezer... ban próba... hogy ér... pásztorá... hazafias... a körök... Janos... retett... vasoros... azért... kövesse... meg... Sárkány

V

Mi... sen... halott... ják... repülő... varra... lami... letel... A... a vége... nek... mondja... De... el... terjed... Missis... kineve... tésen... képvis... sem... jelölt... M... vadak... Azt... ugra... Csodá... dolo... ügy... marac... A... csend... Nem... színha... padok... zölhet

Ez... méltos... ügyi... tan... január... fogom... nyész... mondt... jelenn

Er... község... hozzan... tőke... napra... veskedj... Az... vezér... s nyil... nem... hatalm... Veres... kezven... biztos... fedező... K

* tenység... Taxis... hivatal... *

január... társal... érik... a mind... a vidék... Mellenc... elbá... elford... állási es

* Sár... gen

volt, Ah
ást tartott
közérde-
hogy nagy
is csekély
ló — kö-
melynek
a méter-
ékekhez és
tassa ve-
ak legjobb
előadása
étermérték
tanár úr
elt, könyv-
nézetileg
ur- és
shoz való
re szabott
új mér-
ul felolva-
modorban,
edésekben
mértékről
tartalmaz.
surzust is
mérték-
jt a lehető
yü és ért-
r rendel-
ge, ajánl-

jobban magokra vállalták egyes könyvek be-
kötését, ami a kört költségektől mentvén fel,
elismerést kíván jutalmul. A kor továbbá a
„Kisfaludi-társaságnak“ pártoló tagjává és a
m. tud. akadémia könyvkiadó vállalatának meg-
rendelőjéül iratkozván be: könyvtára ezáltal
magvas munkákkal gazdagodik.

Levéli.

Nagy-Becskerek, 1876. jan. 12-én.
T. szerkesztő úr!

Néhány nap mulva a helybeli ágost. ev.
egyház új papját fogja megválasztani. Én azt
hiszem, hogy egyháznak hívei távol fogják
magokat tartani minden korteskedéssel, páro-
sult befolyástól és saját meggyőződésük szerint
fogják megválasztani a derek Sárkány Emilt,
ki december 19-én tartotta meg egyházunk-
ban próbaszónoklatát. — E napon megmutatta,
hogy érdemes arra, hogy őt t. egyházunk lelki
pásztorává megválassza. — Egyházunknak oly
hazafias jellemű lelkészre van szüksége, mint
a körünkben fájdalom eltávozott Moczkovcsák
János lelkészünk volt. Moczkovcsák volt szer-
retett lelkészünk, ismert hazafiasággal szolgált
városunk, megyénk és egyházunk érdekében;
azért kell, hogy utóda is az ő nyomdokait
kövesse. Sárkány Emilben pedig a garancia
meg van. Azért, egyhangulag kiáltjuk: „Éljen
Sárkány Emil, egyházunk hazafias papja!“

Többen.

VIDÉKI LEVELEZÉS.

Temesvár, 1876. jan. 12-én.

Midőn e sorokat írom, a hóhelyek erő-
sen szállingoznak, s azért nem csoda, ha e
halott krachos város csendjét kissé felzavár-
ják az utcákban a szélrózsa minden irányába
repülő szánok csengettyűi. Ha idegen Temes-
várra jönne, még azt is hihetné, hogy ez va-
lami boldog „Eldorádó“ pedig nem egyéb tisz-
teletbeli nyomorúságnál.

A kereskedelem és ipar szünetel, legfeljebb
a végrehajtók vannak elfoglalva mások bőr-
nek húzásával, csak a diurnum legyen meg —
mondják ök — mit törődünk mi a többivel.

De hagyjuk a szomorú bevezetést, mondjuk
el röviden, hogy mi újság. Ma általánosan el-
terjedt városunkban a hír, hogy képviselőnk
Missis János úr Krassómege főispánjává fog
kinevezetlni. Egrészről örülünk a meglesztelle-
tésen, de másrészt sajnáljuk, hogy elvesztjük
képviselőnket. Minő furcsák az emberek, még
sem mi sem bizonyos s már is van képviselő-
jelölt véka számra.

Megegyi árvásokunk ellen hozott tulo-
vadásra, helyesen megfélelték a „T. L.“-ban.
Azt hisszük, a levelezőnek nem igen lesz
ujra kedve e háladatlan szerepre vállalkozni.
Csodáljuk, sőt nem értjük, hogy az illető vá-
doló levelező, miért titkolta el nevét, holott
úgy is tudhatná, hogy az utókban úgy sem
marad.

A farsang, mint előre látni lehet, igen
csendes, sőt igazán megvallva unalmas is lesz.
Nem lehet rajta csodálkozni, hiszen a szép
színházban is csak úgy kongának az üres
padok.

Talán jövőre örvendetesebb dolgokat kö-
zölhet Merkur.

Felhívás.

Ezennel közhírré tételük, miszerint a Nagy-
méltóságú földművelés-, ipar- és kereskedelem-
ügyi m. kir. miniszterium magas rendelete foly-
tan: az allami ménékek szétosztása f. évi
január 18-án fog Verseczen megtartatni. Nem
fogom elmulasztani, mint a torontalmegyei te-
nyészto közönség érdekeinek képviselője, ezen
mondott szétosztás alkalmával Verseczen meg-
jelenni.

Ennélfogva felszólítatlak azon tisztelt
közsegek, kik „Nyilatkozatukat“ annak idején
hozzam beküldötték, miszerint, érdekeiknek
tökéletes teljesíthetése tekintetéből a mondott
napra megbízottjukat Verseczre elküldeni szí-
veskedjenek.

Azon tisztelt közsegek, kik mentelep szer-
vezésére csak később határozták el magukat
s nyilatkozataikat még be nem küldték, vagy
nem küldhették: sziveskedjenek szintén meg-
hatalmazott megbízottjukat a mondott napon
Verseczre elküldeni, a hol is nálam jelent-
kezvén, az ugyanott megjelendő miniszteri
biztos által a folyó évre is nyerhetnek még
fedező menállomást.

Kelt Écskán, 1876. évi január 9-én.

Hg. Taxis Egon,
mint a torontalmegyei lötenyészto
bizottmány elnöke.

HIRHARANG.

* **Hivatalos lap.** A torontalmegyei lö-
tenyészto bizottság elnöke, herczeg Thurn-
Taxis Egon ő magassága, lapunkat az elnökség
hivatalos közlönyévé választotta.

* **Közbiztonság.** A „Pesti Napló“ f. é.
január 3-ki esti lapjában foglalt azon állí-
tással szemben, hogy „Torontálban egymást
érik a rablások és rablógylkosságok, s hogy
minden heten egy-egy utonállás híre szárnyal
a vidéken;“ ki kell jelentünk, hogy nekünk
a Mellencze és Bassahid között előfordult pósta-
rablás és a Csenj és Gyertyámos között
előfordult rablógylkosságot kivéve, egyéb uton-
állási esetekről nincsen tudomásunk; de sőt a

* Sárkány Emil urat t. superintendensünk is me-
legén ajánlotta. (Szerk.)

járásbeli szolgabírák által a közbiztonság álla-
potáról beküldött havi jelentések szerint az
eddigelő kielégítő, ambar félre lehet, hogy az
uralkodó inség következtében, a bűntények a
tél folytán szaporodni fognak. Ez alkalommal
megemlítjük, hogy megyénk főispánja a kor-
mányzatára bizott két törvényhatóságnak t. i.
Torontalmegyének és a nagy-kikindai kerület-
nek alispánját és illetőleg alkaptányát felhívta,
hogy a postajáratok és általjában a közlekedés
biztonsága tekintetéből oly intézkedést tegye-
nek, hogy mindkét törvényhatóság csendle-
gényisége egyelőrtől őrzjaraotkat tegyen na-
ponta az országutakon és ezen járjaraotk al-
kalmával az országutakat menetlen fekvő tanyák
és csárdák is megvizsgáltsanak és a gyanús
egyének bekiesértessenek.

* **Közülylések** ezután remélhetőleg
kevesebb ideig fogják igénybe venni a bizott-
sági tagok türelmét, közzülyléseink eddig
azon szokás divott, hogy majd minden ügynél
az iratok nagy része felolvastatott, és így a
legjobb idő kárba veszett, míg a közönség csak
nemileg is informáltatott az ügy állásáról és
mibenlétéről, megyénk főispánja mint a köz-
zülylés törvény szerinti elnöke most azonban
oly intézkedést tett, miszerint ezután az illető
megyei jegyzők a nekik beosztott közzülylési
tárgyakat alaposan tanulmányozzák s a köz-
zülylésen az illető ügyeket az allandó vá-
lasztmányi javaslatok esetleg ügyészi véle-
ményekkel együtt szóbelileg — de azért ki-
merítőleg — adják elő, s csak azon iratok
olvastatsanak fel, a melyeknek felolvastatsát
az elnök, valamely bizottsági tag vagy maga
az előadó kívánja vagy pedig szükségesnek
látja.

* **Bizottsági ülés.** „A kikinda-becs-
kereki vasút“ ügyében e f. hó 16-án bizott-
sági ülés fog tartatni a megyeház termében.
Ez alkalommal ezt megelőző napon egy ismer-
kedési estély fog rendezetlni a casino ter-
meiben a nagy-kikindai kerületből jövő bizott-
sági tagok tiszteletére.

* **Fontos farsangi hír.** Az „ifjusági
társas kör“ kiszemelt magának egy napot a
hosszu farsangból, február 15-két: hogy azon
tánczvizgalmat tartson. — Az ezen kör által
mult évben adott „Katalinbál“ csipós tolu re-
ferense nagy sérelmet követelt el Nagy-Becs-
kerék hölgyein azzal, hogy aki a „Katalin-
bálról“ otthon maradt, azokat a rútság és
csunya aság vádjával illette. — Nagy sére-
lem ez a női szivre nézve és megtorlat, boz-
szu követel. A gyengéd, női érzéshez legillőbb
boszu pedig az lesz, ha tüntetve és tömegesen
megjelennek a fent nevezett kör bálján és kér-
lehetetlenül megkényszerítik a rútság és csunya
fiatalságot! Irják föl hölgyeink ama napot és
addig is minden reggel figyelmeztessék! Ré-
balesmiről elfeledkezni szerető papjunkt! (E
mamájunkt!) (Szerk.)

* **Tánczestély.** A helybeli altisztikár
e f. hó tartja zártkörű tánczvizgalmat, a hely-
beli casino termében.

* **Polgárbál.** „Pestvárosához“ czimű
vendéglő tulajdonosa, mint értesülünk, a farsang
folytán két tánczestélyt rendezend.

* **Szávits Döme** helybeli ügyvédet t.
barátunkat és családját a mult hét folytán sú-
lyos csapás érte, ugyanis elvesztette édes
anyját, Szávits, szül. Protich Pulcheriát.
Temetése roppant résztvevők jelenlétében ment
véghez. — Nyugodjanak békében porai!

* **Veszélyes járdák.** Városunk utcáin
a járdakról az illető háztulajdonosok a havat
nem takarítják el, emiatt a járókellő nép ki-
van téve a nyaktörések szomorú következmé-
nyeinek. Mi azt hisszük, hogy az illető ház-
tulajdonosok rendőrileg kötelezhetők a házok
előtti járdá tisztán tartására.

* **Megfagyott.** Temesvárról írják, hogy
ott a mult hét folytán egy fiatal ember még
két társával vadászni ment, s ott a többiből
elmaradva, megfagyott.

* **Ez az új mérték.** Tegnapelőtt egy
fúszkereskedésben egy falusi atyafi gorom-
boskodott a kereskedővel; az hirtelen termé-
zeténél fogva, nyakon találta útni az illető
atyafit. Ez a kapott ütleg után szomorúan kérde:
„Ez az új mérték?“ A kereskedő mosoly-
lyalt válaszolt: „Ez, de most kissé szűken
mértem vele.“

* **Szegény harangozó.** A valkányi
harangozó mult hó 28-dikán pityókosan ment
fel a toronyba, hogy az esteli 9 órát elharan-
gozza. Ezt elvégezvén, lefelé indult, de meg-
botolván, oly szerencsétlenül zubant alá a lép-
csőzeten, hogy szenvedett sérüléseiben pár
nap mulva meghalt.

* **A miről Zsombolyán beszélnék.**
Mint lapunknak írják: Zsombolyán nagy fel-
tűnést okozott Csekonics grófnő kocsisának
elfogatása. Ugyan a, a született angol kocsis
abba a gyanúba esett, hogy nejét, ki szintén
angol származású volt, megfojtotta. A kocsis
befogatott, Hatzfelden 3 hétig vizsgálati fog-
szásban tartatott s végre e hó 1-jén Nagy-
Kikindára szállított. — Minthogy a kocsis
angol alattvaló, és csak merő gyanúból fogatott
el, most az angol konzul magatartására annyí-
val kíváncsiabbak lehetünk, minthogy hazai
törvényeink e tekintetben sötétek és hiányosak.

* **Szánandó helyzet.** Néhány nap óta
igazán szánandó helyzetben van városunk. —
A havazás mióta beállott három vagy plane
négy nap is eltélük hogy nem kapunk fővárosi
postát. Igazán nem lehet csodálkozni ha a pol-
gárságnak minden türelme elpárolag, ha a köz-
lekedési utak nyomorult állapota eszébe jut.

* **Ismét rablógylkosság.** Nem csoda,
ha a mostani közbiztonság nyomorúságos volta-
felett a közönség kétségbe esik. Alig mult
néhány napja, hogy a posta kirablása s annak

kocsisának megölése felett szörnyűködtünk,
most ismét rablógylkosságot kell jelentenünk.
Ugyanis Molnár János nagy-kikindai illetőségű
ácsot Csenj és Gyertyámos közli létező or-
száguton kirabolva meggyilkolták. A szeren-
csésen házikójának eladásából származó 90
forintnyi részkövetelést vette föl az nap Di-
nyáson és igyekezett övéhez haza, hova szegé-
ny neje 3 apró gyermekkel várta az ünne-
pekre. A szerencsétlen esti 8 órakor indult el
gyalog Csenjéről utolsó útjára a gyertyámosi
vasúthoz, nem hallgatva Dobis László otthelyi
derek csapáros inó szavaira, kinek figyel-
meztetésére, bízva ritka testerejében elindul-
lásakor azt válaszolta, „hát mit gondolt maga
László, hogy én egy-két embertől félek?“ Az
agyonvert hullája csak 8 nappal később, azaz
mult hó 27-én lőn jó messze az országúttól
föltalálva, hova a tettesek őt Kaini tettük el-
követése után elhurczolták. A szerencsétlen
hőhérai pénzén kívül ezüst órájától lánczszál
együtt és 17 darab körülbelül mogyoró nagy-
ságu ezüst mellénygombjától, úgy csizmától
és borsapokajától is megfosztották. Szolgájn
e körülmény figyelmeztetésül azoknak, kiknél
ily tárgyak vételre netán kínáltni fognak. A
szegény áldozat tetemét, föltalálásuk után 4
nappal, azaz mult hó 31-én lőnek eltakarítva.
E helyütt a humanitas nevében köszönetet kell
nyilvánítani Dobis László említett csapárosnak,
ki a szerencsétlenség amaz okból, mert az
utazási közben mindig hozzá szállt, ravatali
készítetett és temetéséhez jokor érkezett esa-
ládját is szívesen fogadta rokonszenves hajlé-
kába. Erélyes derek szolgabíránk rendeleténél
fogva és költségére a csenjei kerület csend-
biztosa Lakay Imre már 4 nap óta nyomozza
kerületének határain kívül a tettesek nyomait
és sikerült is már eddig két gyanús egyént
elfogatnia. (Kíváncsiak vagyunk, hogy meddig
lesz még papirusos az államrendőrség éltebe
léptetése. Szerk.)

* **Az árvíz veszélye.** Duna mentén
fekvő közsegek igen meg vannak ijedve a víz
jelenlegi magas állása miatt. A mult napok
egyikén a Duna vize egy elegánsan öltözött
nő hulláját vetette partra, kinek keblére egy
szintén már halott csecsemő volt kötözve.
Semmi iratot, semmi ismertető jelet nem ta-
láltak nála, s így kiletét ez ideig nem is gya-
nithatni.

* **A tervezet nem rossz.** A kisebb vá-
rosoknak a megyékbe olvasztásáról szóló tör-
vényjavaslat, melynek főintézkedéseit néhány
hét előtt mi közöltük, mint a „H.“ írja,
teljesen elkészült. Rendelkezései azok, melyek
első alkalommal már jeltünk: a 12 ezer
lakosnál kezebb bíró és 30 ezer forint va-
gyont kimutatni nem tudó városok anyagi
ügyeikben és tisztán városi ügyekben meg-
tartják önállóságukat, azokban közvetlenül a mi-
nisterium alatt fognak állni, ezekben a megyék
útján leveleznek a kormányval. A virilisekhez
és a megyei képviselőkhöz, jelenlegi censusok
szerint, járulnak. A vármegyei központi kiadá-
sokban vesznek részt, vagyonukat és kiadá-
saikat maguk kezelik. A közmunkáról, rend-
őrségi és egészségügyi kiadásokról gondos-
kodnak. A rendőrbíráskodásban és bagatell-
ügyekben is jelentékeny hatáskört nyernek.

* **Uzsoratorvény ismét behozata-
láért.** Szeged városa, Sopron- és Ungmegyek
azon kérelemmel járultak az országgyűléshez,
hogy a törvényes kamatlábát állítsa fel ismét,
s az uszoratorvényt pedig újra hozza be. (Igen
kár volt az el is töröltné; így vagyunk mink min-
dennél. (Szerk.)

* **Ezt is jó tudni.** A pénzügyminis-
ter rendeletet intézett valamennyi pénzügyigaz-
gatósághoz az ingatlanok átruházására nézve
illeték-fizetés céljából gyakorlandó ellenőrzés
tárgyában. Gyakran megtörténvén ugyanis, hogy
az ingatlanok átruházási illetékmegszabás
végett se nem jelentetnek be, se azok iránt telek-
könyvi átíratás nem szorgalmaztatik; s köny-
nyen előfordulhatván oly esetek is, hogy ambar
a telekkönyvi átíratás megtörténik, az átruhá-
zástól járó illeték mégis azon oknál fogva nem
szabható ki, mert a telekkönyvi hatóság az
átkeblzési végzést az illetékes hivatalal köz-
zőlni elmulasztotta: az oly visszaélések s
mulasztásokból eredő károsodások lehető kor-
látozása céljából a pénzügyigazgatóságok gon-
doskodás, és célszerű intézkedésre hivatnak fel
az iránt: a) hogy a földadó nyilvántartásáról
jelenleg a közsegeknél vezetett jegyzőkönyvek
gyakrabban vizsgálat alá vétessenek, s az
azokban előforduló birtokváltozások az illető
adó- vagy illetékiszabási hivatalnak tudomá-
sára jutassanak, utóbbiak kötelessége levén az
ily közlekedéseket összehasonlítani az illetéki sor-
és számfeljö könyvekkel, s a netán észlelt el-
tilkítások iránt azonnal megtenni a szabály-
szerű lépéseket; b) hogy a pénzügyi tiszt-
viselők, kik a telekkönyvi hatóságoknál tar-
tandó helyegellenőrzési szemlékre kiküldetnek,
a fennebb említett telekkönyvi végzésekre zint-
tén kellő figyelmet fordítsanak, s iparkodjanak
meggyőződni arról, vajjon az átkeblzési vég-
zések közöllettek-e tényleg az illeték-kiszá-
bási hivatalokkal.

* **A hátralékok behajtása ügyében.**
Tapasztaltatván, hogy az előző évi cselekvő
hátralékoknak az országban egyik hatóságától
a másikhoz lett átutalásánál azon eljárás
gyakorlatilag, hogy az átutalt hátralék az
átutaló hatóságnál egyrészt töröltetik, míg
másrészt ott, hova átutaltatott, folyó előírásba
vétetik, miután az érintett hátralékok ilyszerű
kezelése mellett a származás sohasem tűn-
tetli elő a valódi tiszta utalványozás eredmé-
nyét: a pénzügyminis-ter és téves gyakorlatnak
véget vetendő, közrendeletileg utasította a pén-
zügyminis-ter közzétételre, a pénzügy-,
bánya- és jószágigazgatóságokat, a ferdőhi-

vatalokat s a lottóigazgatóságot a szokásos
tartozási kivonatoknak akként leendő kiállítá-
sára, hogy azokban — a mennyiben az átutalt
tartozások részben vagy egészen mult évről
kelekeztek — mint olyanok pontosan meg-
jelöltsenek, s a folyó évi tartozások össze-
geitől elkülönítve tüntessenek elő, — az
ekként kiállított tartozási kivonatok alapján
pedig, a mennyiben azok előző évi tartozá-
sokat tartalmaznának, egyrészt az előírást tel-
jesítő hivatalnál a mult évi hátralékok az át-
utalt mult évi tartozás összegével fölemelendők,
míg másrészt az átutaló hivatalnál az átutalt
tartozás a visszaérkezett előírási bizonylat
alapján törleendő lesz.

* **Gyilkos házaspár.** Rittbergen egy
férjes nő — Lakatos Julcsa — már hosszabb
idő óta szerelmi viszonyban élt bizonyos Filöp
János nevű fiatal szomszédjával, mely viszonyról
azonban a férj mit sem tudott. Néhány nap
előtt értékre esett a szerelmében feltékeny
nőnek, hogy Filöp egy falubeli csinos leány-
nyal jegyet váltott, s azt a legközelebbi far-
sangan fogja elvenni. Az ezáltal magát meg-
esalatottnak hitt Lakatos Julcsa boszut eskü-
dött Filöpnek, s csak alkalomra várt, hogy
boszuját kitöltsesse. Az alkalmat a felbőszült
nő maga szerezte meg, mert feltékeny férjé-
nek elbeszélte, hogy Filöp őt folytonosan
üldözi szerelmével, s már több ízben erő-
szakot akart rajta elkövetni, azért tehát azt
tanácsolta férjének, hogy ő majd azon ürügy
alatt, hogy férje hazulról elment, magához hi-
vatja Filöpöt, s midőn ez a házba jön, meg fogják
gyilkolni őt. A terv ekként megbeszélve levén,
e hó 5-én este a nő csakugyan izent Filöp-
nek, ki rögtön meg is jelent, azonban midőn
a szobába lépett az ajtó megett elbujva volt
Lakatos Mihály által egy fejszével úgy föbe
ütetett, hogy a szerencsétlen áldozat vértől
borítva eszméletlenül összerogyott; ezután a
férj még több fejszecsapást intézett fejére, a
nő pedig két szurással tetézte a borzasztó
tettet. A hullat azután az utcán levő leg-
közelebbi kutba vetették, hol csakhamar meg
is találták. A tettesek már kézrekerültek, s mi-
után a férfi kezén több sérülést fedeztek fel,
ez tettét csakhamar be is vallotta, de a nő a
bűnrészességet kerekén tagadja. A gyilkospár
az ottani törvényszék börtönében várja meg-
érdemelt büntetését.

* **Kassán a f. hó 4-én volt nagy szél-
vész, úgy nemkülönbön dr. Sofka drézdai
időjós azon jóslata, hogy f. hó 17-én, a mely
napon földünk a holdhoz oly közel leend, nagy
vihar várható, a lakosságot nagy rémulésben
tartja, s annyira, hogy még a szokott vasár-
nap redoubtál sem fog ma megtartatni. A t.
doktor úr is elmaradhatna jóslataival, mi pe-
dig azt mondjuk rá, hogy a XIX. században
okosabbak lehetnének az emberek. A tervezett
nagyobbszerű katonai sátorlaktanyák felépítése
tényre vált. A város a szükségelt famennyi-
séget ingyen szolgáltatja ki. A költségvetés
125 ezer frt. s az épületeknek f. évi augusz-
tus 15-éig készen kell lenniük.**

* **Kinek a pap — kinek a papné.**
A „Magyar Polgár“ írja, hogy N. faluban ka-
rácsnapján arról prédikált egy katolicus
pap, hogy a leányoknak illetlen és nemszabad
fejkendőket bordan, mert így nem lehet őket
az asszonyoktól megkülönböztetni. A leányok
nem hajtottak azonban e tilalomra, s a dél-
utáni vécsernyén fejkötősen jelentek meg. Ez
annyira dühbe hozta a tisztelendő urat, hogy
sajátkezüleg tépdeste le a kendőket a leányok
fejéről. Valjon mert van, hogy a föltisztelendő
ur a menyecskéket a leányoktól mindjárt az
első pillanatra meg tudja különböztetni?

* **Az emberi nem legújabb számítások**
szerint 1381.000.000 lélekszámból áll. E szám
fajok szerint következésképp oszlik fel: kauká-
zusi faj 380.000.000 mongol 580.000.000,
szerecsen 200.000.000, malayi 220.000.000,
vörösbőrű 1.000.000. Az egész világon éven-
ként 33.333.333 másodpercenként, tehát 60
ember hal meg, 10.000 ember közül csak
egyéri el századik évét, s a 500 ember közül
szintén csak egy lesz 65 éves. Ezer ember
közül csak 65 él házasságban.

* **Az új mérték.** Bezzeg van most pa-
nasz mindenfelé a városban. Itt a meszarost
szídják, mert kisebb a vett húsdarab, az ára
azért még is a régi, ott meg a fúszerez, ke-
resztelik meg magyarosan. Az illetők az-
zédik magokat, hogy még nincsennek egészen
gyakorlatában az új mérésnek stb. Ennek foly-
tán különösen az alsóbb osztályokban természe-
tes az ellenszenv az új rendszer iránt. —
Na de a gyakorlat rövid időn kibékítendi
őket az újítással, kivált ha a nép a mér-
tékekre jó magyar elnevezéseket talalnd.
Már hallottunk is egy párt, mint: új font,
új rőf. Kár volt, hogy maga a kormány
mindjárt kezdetben nem gondoskodott népszerű
elnevezésekről, ez sok zavarnak és kellemet-
lenségnek elejét vette volna. Na de segitend
magát a nép, mely a mindennapi gyakorlatban
mindig megtalálja a legértelmesebb és vilá-
gosabb technikus terminusokat.

* **Heves- és Külső-Szolnok** törvé-
nyesen egyesült vármegye Szörénymegye he-
lyettes alispánjának felhívása folytán. Egy száz
forintot szavazott meg az Orsova melletti ko-
rona-kápolna fenntartási alapja javára, mely
összeg már Szörénymegye alispánjához el
is küldetett, s ez által a karánsebesi takarékpén-
zárba letéteményeztetett; mint értesülünk,
több megye gyűjtéseket rendelt ezen ügyben,
saját törvényhatósága területén; — a belügy-
minis-terium pedig a maga részéről felhívta a
szörénymegyei alispánjához, hogy a tervezetet,
ugy a fenntartási költségeket tudassa, s így a
kormány részéről is meg fog tételni a szük-
séges intézkedés.

*** Az ember sokszor nem tudja hogy mitől hizik.** Egy nevelésügyi győzelműt kell, hogy regisztráljunk. Ugyan is egy dunaföldvári parasztagazda karácsonyestéjén megbetegedett. Felesége rögtön szaladt a helység borbélyához, ki egyszersmind városi sebész is, hogy mentse meg férjét. A borbély megvizsgálja a beteget, s 12 darab pióczát rendelt a nyakára. — Másnap reggel az asszony nagy hálálkodva keresé fel ismét a borbélyt, s böcs orvoslásáért, — mert férje jobban lett — egy pár hizalt kappannal kedveskedett neki. „Önök tudós doktor úr és az uristennek köszönöm — mondá — férjem felgyógyulását. Ön rendelte el a pióczákat, és az uristen megjutalmazta ájtatosságomat, mert a pióczákat nagyobbítván, előbb megfőztem vajba. Nem szoptak ugyan ki férjem vérért, de azért még meggyógyították.”

*** Érdekes hír.** A „Pécsi Figyelő”-ben egy sensationális hírt volt alkalmunk olvasni. A nevezett lap ugyan is azt írja: „hogy egy bécsi fegyvergyárostól egy láda érkezett Villányba, mely onnan Eszékre lett volna szállítandó valami Frankl nevezetű u. o. lakos számára. Az állomás-főnökök azonban feltűnt az, hogy a szállítványt Villányban akarta az illető átvenni s kocsin Bródra szállítani, a miért is vizsgálat végett felbontotta a ládát, melyben állítólagos fegyveralkatrészek helyett 50.000 eles töltényt találtak. Ez esetről a kerületi szolgabíró értesülve, azonnal vizsgálatot indított, s mint halljuk egy olyan titkos társaságnak jött nyomára, mely Eszéken tartózkodva, a környékbeli szlávuságot fegyverek s töltényekkel látja el.”

Lapunk e számát még megküldjük régi előfizetőinknek is. — Mivel azonban a jövő számtól kezdve fölös példányokat nem nyomtatunk, kérjük előfizetőinket előfizetéseik mielőbbi megújítására, hogy a szétküldésben akadály és késedelmezés ne történhessen.

Közgazdaság.

A torontalmegyei takaré- és hitelbank 1875. évi december havi Forgalmak-kimutatása.

I. Takarékpénztári betételek.

Állása 1875. évi november végével	ft. 356683-34
Betételek december hóban	ft. 32368-40
Összesen	ft. 389051-74
Visszafizetések december hóban	ft. 4616-95
Állása december végével	ft. 384434-79

II. Folyó számlai üzlet.

Tevőleges egyenleg november végével	ft. 23291-87
Kiadatott 1875. december hóban	ft. 900—
Összesen	ft. 24191-87
Betételek december hóban	ft. 1935-92
Tevőleges egyenleg december végével	ft. 22255-95

III. Betéti levelek.

Állása november végével	ft. 15500—
Betételek december hóban	ft. 9980—
Összesen	ft. 25480—
Visszafizetések december hóban	ft. 1980—
Állása december végével	ft. 23500—

IV. Leszámitolási üzlet.

a) Bankváltók.	
A tárcza állása november végével	ft. 385198-59
Leszámitoltatott december hóban	ft. 94965-02
Összesen	ft. 480163-61
Visszafizettetett december hóban	ft. 86754-81
A tárcza állása december végével	ft. 393408-80
b) Hitelegyleti váltók.	
A tárcza állása november végével	ft. 39245—
Leszámitoltatott december hóban	ft. 5217—
Összesen	ft. 44462—
Visszafizettetett december hóban	ft. 6420—
A tárcza állása december végével	ft. 38042—

V. Előlegezések.

a) Értékpapírokra.	
Állása november végével	ft. 24938—
Kiadatott december hóban	ft. 448—
Összesen	ft. 25386—
Visszafizettetett december hóban	ft. 520—
Állása december végével	ft. 24866—
b) Zálogokra.	
Állása november végével	ft. 19402-95
Kiadatott december hóban	ft. 1166-25
Összesen	ft. 20569-20
Visszafizettetett december hóban	ft. 504—
Állása december végével	ft. 20065-20
c) Ingatlanokra.	
Állása november végével	ft. 50188-61
Kiadatott december hóban	ft. 733—
Összesen	ft. 50921-61
Visszafizettetett december hóban	ft. 40—
Állása december végével	ft. 50881-61

VI. Pénz-forgalom.

Kézpénz-egyenleg november végével	ft. 8227-43
Betételek december hóban	ft. 148646-45
Összesen	ft. 156873-88
Kiadások december hóban	ft. 147011-48
Egyenleg 1875. december végével	ft. 9862-40

TÖRVÉNYTEREM.

A n.-becskereki e. f. kir. törvényszékénél f. é. január 8-án nyilvános ülésben következő perek adtak elő:
Előadó: SZALAY IMRE kir. tszéki bíró.
6407. szám. 1875. — Mattanovits Károly ügyvéd s felperesnek, Dzurvellai József alperes ellen, 300 forint

ügyvédi jutalomdíj és 323 forint 20 kr. perköltség s munkadíj és járuléka iránti pere.

Január 12-én előadottak:

Előadó: SZALAY IMRE kir. törvényszéki bíró.
6264. sz. 1875. polg. — Nedelkovits Anicza hagyatékának illetve, Albel Károly és neje Lyubica mint végr. örökösöknek és felpereseknek, Sztójánovits Vazul és Bogdanovits-Sztójánovits Leopoldina alperesek ellen a mellencei határban fekvő 14¹/₂ hold „Ueberland”-földnek kihatása, tetteges átadása, továbbá a mellencei 1434. sz. tjk. bekebelezett 800 forint o. é. zálogjognak törlése és 570 frt. elvont haszon és jár. iránti pere.

Előadó: SZTANKOVITS GYÖRGY, kir. tszéki bíró:

1095. sz. p. 1875. — Özveggy Karkalik, szül. Alacs Zsuzsanna felperesnek, Karkalik György alperes ellen, ingatlan birtokának kiadása iránt.
2735. sz. p. 1875. — Özv. Karkalik, szül. Alacs Zsuzsanna felperesnek, Karkalik György alperes ellen, özvegyi jognál fogva, ingatlan használatára iránt.
3124. szám polg. 1875. — Özv. Karkalik, szül. Alacs Zsuzsanna felperesnek, Karkalik György alperes ellen, férje néhai Karkalik Adam utáni örökség kiadása iránt.
4656. sz. p. 1875. — Bogdanovits, szül. Sztójánovits Leopoldina felperesnek, Sztójánovits Vazul alperes ellen, néhai Sztójánovits Szever után örökség kiadása iránt.
4727. sz. p. 1875. — Grófnó Schmidegg Helen felperesnek, Sztankovits Ignát alperes ellen, 10 hold megvett földbirtokának kiadása iránt.

APRÓSÁGOK.

Egy politikai klubban a költészetéről beszélgettek. P. fiatal képviselő egy ideig megadó türelemmel hallgatta a különböző nézeteket, végre azonban kifogott rajta a béketűrés, s oda szól H. képviselőtársához, ki legjobban belehevült a fejtegetésbe.
— No pajtás, ha már úgy győzöd a szóval, megtudnád-e mondani, melyik kormányban több a poézis, az osztrákból-e vagy a miénkben?
E kérdést mely csönd követte.
— Úgy látom, elhagyott a tudományok. Pedig könnyű a válasz. A lajtantúli kormányban kétség kívül több a poézis, mert az még a magyar bankot is szeretné — elődázni.

A törvényszék előtt.

Elnök: Hogy hírték önt?
Vádlott: Ha udvariasságból kérdi elnök úr, akkor jobb szeretnék — incognito maradni.
Elnök: Ön betörte az ablakot, kireszelte a rácsot,

behatolt a szobába, s ott tizennyeg késszurást ejtett egy öreg asszonyon.

Vádlott: Bevallom elnök úr, egy kissé — heveskedtem...

A szabadelvű körben.
— Hát Simonyi Lajos csakugyan lemondott?
— Igen arról, hogy lemondjon.

G. képviselő korán megöszült. Egy nap azonban gesztenyeszínű fűrtökkel lép a szabadelvű körbe.
— Mi a manó! kiált föl M... kollégája, G. búcsút mondott ősz hajszálainak.
— Befestető, mert nem volt rájuk méltó — jegye meg valaki.

A budai várszínházat „állami” czimmel fogják földszíteni, miután folytonosan — deficitel dolgozik.

A „National Zeitung” szerint Andrassy, Bismarck és Goreszkoff valakinek a bőrére alkudoznak. No nekünk nincs mitől tartanunk. A mi bőrünk nem kerülhet már a külföldre, mert ha így haladunk, ide haza is lezuhazak rólunk.

Paulainé Györre készül vendégzerepelni. Boldog györiek, kik — Pesten időznek.

— Melyik katonai ténny szerette volna ön leginkább elkövetni? — kérdé egy szép fiatal özvegy udvarlójától.
— A Sabin-nők elrablását, asszonyom.

A szerelem egy második szent Lőrincz, szereti a rostélyt, melyen piritják.

Szerelm dolgában mindig az a fél buzza a rövidbetű, a ki — szeret.

X. úr párbajt vívott, sebet kapott, s neje ágyba fekteté.
— Nagyon meg vagy sebesülve öregem?
— Elég lesz vagy két hétre.
— De mi volt oka hát a párbajnak?
— Úgy szólván semmi. Tegnap az utcán egy úr szeme közé találtam fujni szivarom füstjét. Ez az egész.
— No lásd, nem megmondtam, hogy ez a tulajdosságos dohányzás még megárt.

H I R D E T É S E K.

7625. sz. v. 1875.

(6—3.1)

Árverési hirdetés.

Ezennel közhírré tételik, miszerint a n.-becskereki kir. törvényszék változószámlájának m. é. december 15-én 7625. számú végzésével Kohn Nathán részére Napholtz Mátyás végrehajtást szenvedőnél a Velika-Gredán és a Nagy-Vida pusztán 4200 ft. és jár. erejéig le s illetőleg felülfoglalt ingóságok u. m. jármás ökrök, béres szekerek, igás lovak és kocsiak, ekék, cséplő-, vető- és morzsológépek, továbbá szarvasmarhák, sertések, körülbelül 2000 p. m. búza, valamint egyéb gazdasági eszközök nyilvános árverés útján leendő eladása elrendeltetvén, a fentemlített ingóságok a Velika-Gredán f. é. január 31-én, a Vida pusztán pedig f. é. február 3-án d. e. 10 órakor elarvereztetni fognak.

Nagy-Becskereken, 1876. évi január 12-én.

Jakabffy Titus,

kir. tszéki jegyző, mint kiküldött végrehajtó.

578. sz. b. v. k. 1876.

(2—2.1)

Árverési hirdetés.

Ezennel közhírré tételik, miszerint a tek. n.-becskereki kir. törvényszéknek 1875. évi november 27-én 6419. sz. a. kelt végzésével néhai Porte Katalin volt ernesztházi lakosnő hagyatékához tartozó ruha, bútorneműk, és gazdasági eszközökből álló ingóságokra nézve a bírói árverés elrendeltetvén, ennek Ernésztházán a Lagyateki háznál leendő eszközölése folyó évi január 24-ik napja d. e. 10 órára tüzetelt ki. Mirel a venni szándékozók ezennel értesítettek.

Kelt N.-Becskereken, 1876. évi január 8-án.

Marianovich János,

kir. bir. végrehajtó.

496. sz. b. v. k. 1875.

(276—3.3)

II. árverési hirdetés.

Ezennel közhírré tételik, miszerint a n.-becskereki kir. törvényszék telexkönyvi osztályának 1875. évi augusztus 7-én 4840. sz. a. kelt végzésével a törökbecsei államszemléti hitelintézet részére Novák Ferencz tulajdonul felvett törökbecsei 605 tjk. számú ingatlanságra nézve elrendelt első árverés sikert nem eredményezvén, a második árverés 1876. évi január 14-ik napjára tüzetelt ki.

Kelt N.-Becskereken, 1875. évi december 11-én.

Marianovich János,

kir. bir. végrehajtó.

29. sz. kig. 1875. Pályázat.

(1—3.1)

Az üresedésbe jött Német-Csanád községjegyzői állomásnak, választás útján leendő betöltésére, e folyó évi február 3-ik napjának d. e. 10 órára tüzetelt ki; a pályázni kívánók ezzel felhivatnak, hogy a községi tör-

vény 83. §-nak megfelelően felszerelt folyamodványait, e f. é. február 2-ig alulírottánál nyújtsák be.

Ezen állomásnak javadalmazása következő: évi fizetés 400 ft. o. é., uti átalány 50 ft., irodai átalány 40 ft., kemény tűzifa 3 meter 79 centimeter, szalma 4 hosszú kocsival, tiszta buza 24 hectoliter, 59 liter és 50 centiliter, káposztakert 1/2 hold és szabad lakás házi kerttel.
Kelt Nagy-Szt.-Miklóson, 1876. évi január 1-én.

Buócz János,
szolgabíró.

A „nagy-becskereki casino-társulat” rendes évi közgyűlését,

mely egyszersmind számoltató és tisztújító is, folyó 1876. évi január 30-án, délelőtti 10 órakor tartja meg, saját helyiségeiben.

Mi a t. tagoknak oly értesítéssel hozatik tudomására, hogy a közgyűlésnek következő tárgyai lesznek:

- 1) A tisztviselők számadás tétele.
- 2) A tisztikar és választmány leköszönése és azoknak választás útján megalakítása.
- 3) Az 1876. évre vonatkozó költségvetés megállapítása.
- 4) Az alapszabályok megváltoztatása,
- 5) és a netán teendő indítványok.

Kelt Nagy-Becskereken, az 1876. évi január 9-én tartott választmányi ülésekből.

Rónay Jenő,

társulati jegyző.

(4—2.1)

Jelentés.

Lakhely váltóztatás végett különféle bútorok, nemkülönbön egy jó állapotban lévő zongora szabad kézből eladók.

Bővebb értekezés alólírottánál Eisenstädter S. és társ. kereskedésében kapható.

(3—1.)

Eisner Emanuel.

Meghívás

a „nagy-becskereki jólékony nőegyletnek” 1876. évi január 30-án délutáni 3 órakor a városház nagy termében tartandó

rendes évi közgyűlésére.

Tárgyak:

1. Titkári jelentés az 1875. évről.

2. A számvizsgáló bizottság és a pénztárnok számoló jelentése.
3. Az 1876. évi költségvetés.
4. Az egyleti titkárnak s a 18 tagból álló választmánynak választása.
5. Netaláni indítványok.

Kelt Nagy-Becskereken, 1876. évi január 5-én.

Vécsey Eleonóra,
nőegyleti elnök.

Einladung

zu der am 30. Zänner 1876, Nachmittags 3 Uhr, im städtischen Repräsentanten-Saale abzuhaltenden

ordentl. Jahres-Generalversammlung

des „Gr.-Becskereker wohlthätigen Frauenvereines”.

Gegenstände:

1. Sekretärsbericht über das Jahr 1875.
2. Bericht der Rechn.-Revis.-Commission und des Cassiers.
3. Budget pro 1876.
4. Wahl des Vereines-Sekretärs und des aus 18 Mitgliedern bestehenden Ausschusses.
5. Etwasige Anträge.

Gr.-Becskereker, am 5. Zänner 1876.

Eleonora v. Vécsey,

Vorsichterin des wohlthätigen Frauenvereines.

(5—2.1)

П о з и в.

на

РЕДОВНУ ГЛАВНУ СКУПШТИНУ

„вел.-бечкеречке добротворне женске задруге”, која ће бити 30. јануара 1876. п. р. у 3 с. после подне. Скупштина ће се држати у ова. варошкој вел. дворани.

ПРЕДМЕТИ:

1. Извешће друштвеног тајника о радњи у 1875. год.
2. Извешће изасланог прегледалачког одбора о вођењу годишњих рачуна.
3. Прорачун за год. 1876.
4. Избор друштвеног тајника и 18 одборника.
5. Разни други предмети.

У Вел.-Бечкереку, 5. јануара 1876. п. р.

Елеонора п. Вечу,
председнице добротв. женске задруге.